

vilge det, som man ansaa for nødvendigt af Hensyn til Landets Bestaaen. De Forslag, som min Partifælle og jeg have stillet i Udvalget, ere i nøjeste Overensstemmelse med dette Standpunkt. Vi kunne med dem tilfredsstillende de Krav, som Opretholdelsen af Landets Neutralitet stille til os. Derfor kan jeg anbefale de af os stillede Ændringsforslag til Tingets Velville.

Lad mig med det samme gøre opmærksom paa, at vi fra vor Side agte at stemme for de Forslag om Nedsættelser, der ere fremsatte fra anden Side i Udvalget; men i Tilfælde af, at vore Forslag skulde blive forkastede, og Forslagene med disse Nedsættelser kom til at foreligge ved Afstemningen om Forslagenes Overgang til tredje Behandling, da ville vi stemme imod denne. Thi selv om de Nedsættelser, hvorom der er stillet Ændringsforslag, blive vedtagne, ville Forslagene komme til at betegne en stærk Stigning i Forhold til de nuværende militære Udgifter, og det ville vi ikke gaa med til. Derfor maa vi, naar vore Forslag blive forkastede, stemme imod Forslagenes Overgang til tredje Behandling.

J. H. Jensen: Anden Behandling af et Lovforslag plejer sjældent at sætte Sindene i stærk Bevægelse her i Tinget. Naar det er et Lovforslag, hvorom der er meget delte Meninger, brydes Lanserne som Regel dels ved første, dels ved sidste Behandling. Naar disse Forslag nu synes at danne en Undtagelse, er det ud fra den Forudsætning, at der skal foregaa en stor politisk Begivenhed her i Landet, før disse Forslag naa videre frem. Jeg formoder, at det er Regeringens Hensigt ikke at søge disse Forslag førte gennem tredje Behandling før efter Folketingsvalgene, og som Følge deraf skulle de enkelte Medlemmer altsaa nu tage Stilling, før de gaa ud til Vælgerne og appellere til disses Dom.

Som Forslagene nu foreligge fra Regeringens Haand, tilfredsstillende de mig ingenlunde, og selv med de Ændringer, der ere stillede af Flertallet og Mindretallet, navnlig af det store Mindretal under Nr. 9, tilfredsstillende de mig heller ikke fuldt ud. Jeg erkender det gode Arbejde, som her er gjort, og at det gaar i den rigtige Retning, idet det gaar ud paa at bringe de aarlige Udgifter ned og bringe nogen Indskrænkning i Tjenestetiden. Men jeg havde ønsket, at Udvalget var naaet noget længere ned, og der er ogsaa noget, der tyder paa, at havde der blot været tilstræk-

kelig Tid, vilde det være naaet. Udvalget klager nemlig selv i Betænkningen over, at der er blevet levnet det vel lidt Tid til at naa frem til de Standpunkter, som det i Virkeligheden havde ønsket at indtage ved anden Behandling. Det er derfor at haabe, at hvis den kommende Rigsdag faar en noget lignende Sammensætning som nu, vil der være Haab om at naa ned under det, der formodentlig bliver vedtaget her i Dag.

Jeg hører til dem, der fuldt ud erkende, at det neppe lader sig gøre at komme meget langt ned under det, som Mindretallet under Nr. 9 har foreslaaet, for saa vidt vi have det Formaal for Øje at tilvejebringe saadanne militære Foranstaltninger, som en parlamentarisk Regering, der føler sit fulde Ansvar, kan være tjent med at modtage. Da jeg er aldeles sikker paa, at Flertallet i denne Sal og navnlig det Parti, hvortil jeg har den Ære at høre, netop have den Opfattelse, er jeg klar over, at det ikke lader sig gøre at komme betydeligt ned under det, som det store Flertal i Udvalget har foreslaaet. Vi ere en Del, som have ment, at man maatte kunne komme noget længere ned, og vi have ment, at det særlig maatte kunne ske ved Indskrænkning i Tjenestedagene. Jeg beklager, at der ikke er stillet Ændringsforslag i den Retning, og at jeg selv paa Grund af Sygdom blev forhindret i at være her de første Dage efter Paaskeferien. Thi det er givet, at jeg ikke vilde have undladt at stille Ændringsforslag i den Retning, i alt Fald ikke at stille Ændringsforslag om at lade den sidste Indkaldelse paa 6 Dage falde bort. Jeg kan ikke tro, at denne Indkaldelse har nogen som helst Betydning for Mandskabets Uddannelse. Derimod er den til stor Gene og Tidsspilde for dem, der skulle indkaldes i en saa fremrykket Alder. Jeg har nok hørt sige, at de skulle indkaldes, fordi der muligvis er kommet nye Vaaben, som de skulle indøves med. Men jeg er ikke enig med dem, der mene, at vi skulle have nye Vaaben hvert andet eller fjerde Aar, og jeg mener, at skulle vi endelig en Gang have nye Vaaben, ville de blive udleverede til Linien og ikke til det ældre Mandskab. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at de Vaaben, som Soldaterne blive indøvede med som Rekrutter, og de Vaaben, der vil blive givet dem, naar de indkaldes de to første Gange, ville de ogsaa faa, naar de i en fremrykket Alder blive indkaldte, fordi der er Uro og Fære i Landet. Have vi i Mellemtiden faaet nye